

18des 1926

Kau

MORGUNBLAÐIÐ

SLYSAALDAN.

Mjög þykir mjer sannast það, sem sagt er í grein minni „Helvegur og hinn“ (Lögrjetta 10. Nov.), að slysaalda sú hin mikla, sem þar getur um, sje farin að gera vart við sig. Og sannkölluð slysaalda var það sem nálega hvolfdi togaranum Skallagrími hjer úti í flóanum nú fyrir skemstu. Þegar jeg las um áfall þetta, kom mjer í hug ferðasaga Flosa og brennumanna í 153. k. Njálu. Segir þar svo: Þat var einu hverju sinni, að þeir fengu áföll stór þrjú nökkur. Sagði Flosi þá, at þeir myndi nökkut vera í nánd löndum ok þetta væri grunnföll.

Einnig í Egils sögu, 59. k., er talað um grunnföll. Í þeim sama kafla er getið um Humru minni, og mun vera rangt, eiga að vera Humrumynni. Og í þeim kafla er orðið „háskasamlegur“, en það orð varð til þess að jeg fór að athuga betur en jeg hafði gert áður, málið á Eglu, og bera saman við Heimskringlu, og leiddi loks af, að jeg lærði að þekkjastíl Snorra Sturlusonar, en það hafði ekki gert verið áður.

En grein þess, sem áður var nefnd, og heitir „Helvegur og hinn“, vil jeg mjög biðja menn að lesa því að nú eru háskasamlegir tímar, en hinsvegar er hægt að breyta til batnaðar aldarfarinu, ef sú aðferð er höfð, sem í greininni getur. Mun jeg skýra mál þetta nokkru nánar í greininni.

Helgi Pjeturss.

Chjer 7 hugleita